

Talen til årets konfirmander 2018

Dagen i dag er en speciel dag, det er jeres konfirmationsdag. En dag, I har glædet jer rigtig meget til. Nu er dagen kommet, og I sidder her i vores gamle kirke så fine og forventningsfulde. Det bliver en dag, I aldrig glemmer.

Johannes Møllehave har skrevet en smuk salme, hvortil Anne Linnet har lavet melodien. Salmen hedder "Time og dag og uge", og Anne Linnet synger den sammen med Sanne Salomonsen og Lis Sørensen. Vi har også sunget den i konfirmandstuen til 80'ers musikvideoen. Et vers lyder sådan:

*Min tro er ikke en svada
indviklet, knudret og lang
og slet ikke nu i dag,
da min tro er min sang
på denne forbløffende klode
der er som en prik på en node.
Time og dag og uge
dem får vi lov at bruge
stjerner og sol og måne
dem får vi lov at låne.*

Vi skal bruge livet. Vi skal have tillid til verden, og vi skal ikke frygte.

Her i tirsdags d. 24. april fik Anne Linnet i øvrigt Carl Prisen 2018 - musikforlæggernes pris.

Kære konfirmander! I er en flok dejlige unge mennesker. Det har været så hyggeligt at lære jer lidt at kende. Både her i kirken, i konfirmandstuen og ikke mindst til de særlige arrangementer, vi har haft sammen. En solskinsdag i april i Aarhus, hvor vi blandt andet var på Moesgaard Museum og i den store flotte domkirke. En fredag eftermiddag i marts, hvor tre unge kvinder fortalte om Folkekirkens Nødhjælp, og vi spiste masser af pizza.

Konfirmandtræf i Odense Domkirke i januar, hvor vi sammen med 500 andre konfirmander en onsdag aften gik rundt i Odense fra kirke til kirke og oplevede Paulus. I skulle blandt andet ligesom Paulus skrive en epistel, et brev. Og da vi sluttede i domkirken, blev et af jeres breve læst op.

Kan I huske, at vores biskop, Tine Lindhardt, til sidst fortalte om Betlehemsstjernen, der sådan ønskede at gå på pension?

Denne tankegang brød Gud sig faktisk ikke om, og dog kunne Gud godt forstå, at den gamle stjerne var blevet træt. Så Gud sagde okay, men du skal først gøre mig en tjeneste. Du skal lyse, som du aldrig har lyst før. Du skal lyse som en stjernesol.

Den gamle stjerne sagde, at det var i orden. Og så begyndte den at lyse så smukt og stærkt som aldrig før. Det opdagede kongerne Caspar, Melchior og Balthasar. Og ifølge et gammelt sagn, de kendte, betød det, at en stor konge var født til verden. De drog afsted og fulgte stjernen hele tiden, lige til de kom til stalden i Betlehem.

Kongerne gik ind i stalden, og stjernen kiggede ind gennem vinduet. Stjernen blev meget betaget af, hvad den så. Et lille nyfødt barn. Den sitrede, strålede og skælvede af betagelse, mens den kastede alt sit lys ind gennem staldvinduet.

Da de tre konger efter barselsbesøget igen rejste hjem, henvendte stjernen sig atter til Gud. "Gud, hvordan synes du, at jeg har klaret opgaven?"

Gud smilede og svarede: "Du har gjort et godt arbejde, gamle stjerne. Du har lyst for mange slægter på jorden, siden jeg først formede dig i mine hænder på verdens fødselsdag. Og nu til sidst har du lyst for min egen søn. Jeg vil atter tage dig i mine hænder som i begyndelsen, da jeg dannede dig. Nu skal du bo, hvor alt er lys. Jeg kaster dig til det yderste østen, til lysets hjem."

Men den gamle stjerne strittede imod, den havde fortrudt sit ønske. Den ville så gerne følge dette nyfødte barn, for han var noget særligt, kunne stjernen fornemme.

Men Gud sagde: "Det er umuligt. For du har brugt alt dit lys, da du lyste over stalden i Betlehem. Man kan ikke længere se dit lys, men det er stadig inden i dig. Kun hvis jeg bryder dig i stykker, kommer lyset frem igen."

Stjernen sagde da: "Jamen, så tag mig i dine hænder og smuldr mig i tusindvis af stykker. Lad mig gå verden rundt i småstykker."

Gud gjorde det og pustede stjernestøv ud i hele verden. Og Gud fortsatte: "En gnist af dit lys vil jeg sætte i panden af hvert eneste menneske på jorden. Der skal du sidde og lyse, så menneskene kan kende hinanden som brødre og søstre og kende, at de alle er mine børn, og søskende til ham, der blev født i stalden i Betlehem."

Kære konfirmander! I har modtaget noget af den gamle stjerne i jeres dåb. Netop den dåb, som Gud i dag bekræfter for jer, står ved magt. Jesus sagde også om sig selv, at han er verdens lys, og den, der følger ham, skal aldrig vandre i mørke.

Gud vil altid følge jer. Vi skal ikke gøre os fortjent til Guds kærlighed. Vi er gode nok, som vi er. Ja, præcis som vi er.

Her i år er der blevet skrevet en bog, der hedder "Taler til ungdommen". Bogen rummer lærerige ungdomsfortællinger om små fortrydelser og stor lykke, gode råd, der åbner horisonten, og vigtige ord om at finde sig selv og tage imod livet, der venter.

I bogen møder man blandt andet fodboldspilleren William Kvist, skuespilleren Bodil Jørgensen, direktøren for Nationalmuseet, Rane Willerslev, skuespiller og instruktør Hella Joof og mange flere.

Hella Joof skriver: "Kære elskede unge mennesker. Der er lagt nogle talenter ned i dig, i din hjerne, i dit hjerte, i den usynlige rygsæk, du bærer på. Dem skal du udnytte, for verden har brug for dig. Ellers var du ikke blevet født. Du kan ikke undværes, for du skal være med til at gøre verden til et bedre sted. Vi glæder os alle sammen til det, du bidrager med. Og det behøver ikke at være noget kæmpestort. Du kan nøjes med bare at være et menneske. Som elsker og bliver elsket. Det er allerede meget."

Livet er en vidunderlig gave. En gave, du har fået givet. Slet ingen selvfølge. Du skal derfor tage imod det som givet, men ikke tage det for givet. Så bliver da tro, håb og kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.

Denne sætning er urkraften i al eksistens. Den drejer sig om grundlaget for livet: Guds kærlighed. Men hvordan kan man være sikker på, at man er elsket af Gud, er der måske nogen, der vil spørge? Svaret er, at sådan er det bare eller lidt mere uddybende, fordi Gud er livets kilde og livets rod. Vi er skabt af kærlighed og til kærlighed.

Hvor kærligheden i kristen forstand stammer fra fremgår klart i første Johannes´ brev: Guds kærlighed blev synlig, da han sendte sin eneste søn ind i verden for at vi kunne få nyt liv gennem ham.

Kærligheden består ikke i, at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os. Han sendte sin søn og lod ham dø for at vi kan få tilgivet vore fejl og mangler.

Kære konfirmander, når Gud elsker os så højt, så har vi også pligt til at elske hinanden. Gud vil gerne i kontakt med os. Ja, Gud lover os, at vi aldrig skal være helt alene. Han følger os alle dage, og den genopstandne Frelser, vor Herre Jesus Kristus, Guds Søn, er hos os, både på de dage, hvor livet er lyst og venligt, men også de dage, hvor livet er mørkt og trist.

Jesu opstandelse påskemorgen betyder, at Jesus som livets forårssol skinner over vort liv, alle dage. Det giver mod og styrke til at leve livet.

Derfor er det så festligt og livsbekræftende med konfirmation på denne dejlige forårsdag her i Nørre Aaby Kirke. For I unge mennesker ønsker endnu engang at høre Gud sige til jer: ”Jeg elsker dig, du er helt speciel og unik i mine øjne.”

Jeg vil slutte med at citere en gammel irsk bøn:

*”Må regndråberne falde blidt på dine øjenbryn
må de blide vinde forfriske din ånd
må solskinet lette dit hjerte
må dagens byrder hvile let på dig
og må Gud indfolde dig i sin kærligheds kappe.”*

Anne Marie Krogh